

Effatha

magazín

PRO KATOLICKOU CHARISMATICKOU OBNOVU

*Hospodinu
svěř svoji cestu,
doufej v něj
a on to učiní:
vyvede tvou
spravedlnost
na denní světlo,
tvou nevinu
na slunce polední.*

(Žalm 37,5-6)

3 / 2022

*Kde je cesta k obydlí světla?
Kde má své místo temnota?
Můžeš je vykázat do jejich hranic?
Máš ponětí o stezkách k jejich domu?
Tušil jsi, že se jednou narodíš
a jak velký bude počet tvých dnů?*

(Jób 38,19-21)

- 2** V síti „přátelství“ a manipulace
- 4** Duch Svatý se neváže na pomíjivé epochy nebo módy
Promluva
papeže Františka
- 6** Vstaň a chod!
Manželé Svojanovští o obnovách pro „chodící“ a „jezdící“
- 10** Blahoslavení, kdo jsou pozváni...
Rozhovor s manželou Darázovýchmi
- 14** Zprávy ze sirotčince „Vítej doma“ v Tanzanii
- 16** Evangelium je živé a má být žito
Rozhovor s Milonou von Habsburg
- 18** Ohlédnutí za Konferencí
- 23** Okénko koordinátorky
- 24** Psychoterapie může být užitečná a někdy i nutná, ale...
Ukázka z knihy
- 26** Kalendář akcí

Foto na obálce: Ondřej Plhák,
Negevská poušť, Izrael

Tma kolem nás a v nás nemá poslední slovo

Jsou tu opět dlouhé večery a noci. Tma již ovládá delší část každého dne. A nejen na podzim a v zimě můžeme mít pocit, že tma dopadá i na naše životy a společnost vůbec.

I já někdy mívám pocit, jakoby tmy kolem mě a ve mně bylo více než světla. Při této příležitosti jsem si vzpomněl na kánon z Taizé „De nocte“. Zpívá se v něm (španělsky) něco v tom smyslu, že „Jdeme nocí, abychom našli pramen. A jediným světlem, které máme, je naše žížeň“.

Je to zajímavá představa, jít někde nocí a nemít jiné světlo než žížeň. Znamená to asi i mnohé klopýtnutí, odřené čelo, nos nebo i nějaké závažnější zranění. Může to znamenat i to, že se cestou napijeme ne z pramene, ale z nějaké louže, či potoka a je nám pak špatně...

Myslím, že text oné písně dobře vystihuje situaci každého z nás. Každý nějak žízníme = toužíme po naplněném životě, po lásce ... po Bohu. Ale odvrácení od Boha vnáší do našeho světa temnotu. V nejnvtirnějším základu naší duše ale máme zapsáno, že od Boha přicházíme a jenom u Něho můžeme najít náš konečný domov, plnost štěstí a světla. Jen on může utišit všechnu naši žížeň. Touha po Bohu je tedy naším vrozeným kompasem, který nás na něho orientuje. Učme se mu naslouchat, dívat se na něj a důvěřovat mu. Abychom tak nacházeli cestu nocí a zbytečně nepili z různých zkažených louží.

A víte, kdy se slaví Vánoce - svátky Světla, které k nám přišlo na zem? Právě v ročním období, kdy tma má navrch, kdy noci jsou delší než dny. Amen! Aleluja! Gloria!

Za redakci Effathy vám přejeme Pokoj a Světlo, které tento svět dát neumí.

Ignác Mucha

V posledních letech se v prostředí církve můžeme setkat s narůstajícím počtem lidí, kteří byli osloveni členy hnutí Sinčchondži. Někteří byli kontaktováni online, jiní osobně, často před kostelem nebo na ulici. Časopis Život z víry uveřejnil v loňském roce obsáhlý článek, z něhož jsme vybrali následující text. Pro svědectví a další informace o tomto hnutí doporučujeme celý článek v Životě víry či www.shincheonjibezprikas.info, www.scjinfo.cz nebo instagramový účet @pozor_sekta.

V síti „přátelství“ a manipulace

OSOBNÍ ZKUŠENOST S KURZY SINČCHONDŽI

Studium Bible, které provázejí měsíce lhaní a promyšlené psychologické metody. To vše vede buď k přijetí členství, v opačném případě k duchovním a duševním zraněním. Stále častěji zmiňované hnutí Shincheonji Church of Jesus, resp. Sinčchondži, církev Ježíšova (která v České republice s přesahem na Slovensko působí od roku 2014 a má v současnosti odhadem 150 až 200 členů), však za druhou variantu nepřijímá žádnou zodpovědnost. „Měla jsem pocit, jako by mě někdo znásilnil. Úplně mě na nějaký čas ovládla paranoia a úzkosti. Obvykle bych šla hledat pokoj v Bibli, ale najednou jsem při této představě měla pocity na zvracení. Taky jsem úplně ztratila důvěru v lidi,“ popisuje své pocity po odchodu z biblického studia Klára, která v tomto prostředí studovala pět měsíců, aniž by tušila, o co jde. Její zkušenost se odehrála v roce 2021 v době, kdy hnutí provozovalo „skrytou misii“; její svědectví tedy vypovídá o on-line studiu během pandemie koronaviru.

Sinčchondži (v překladu „Nové nebe a nová země“, dále SCJ) je nové náboženské hnutí, které se prezentuje jako křesťanská církev. Zakladatelem je Lee Man-hee, který je dle svého vlastního výkladu zaslíbeným pastýřem, jenž přinesl „otevřené slovo Nového zákona“: Členové věří, že se proctví ze Zjevení již z 90 % naplnila, a tedy jsou „otevřená“, je jim možné zcela porozumět. Výklad je předáván na biblických seminářích trvajících šest a více měsíců. SCJ koná intenzivní misii a pro své kontroverzní náborové praktiky je známá v mnoha zemích světa.

Změna taktiky

Od poloviny roku 2021 hnutí deklarovalo otevírání se veřejnosti. Ještě v průběhu srpna 2021 ale nadále oslovovalo lidi tajně (bez přiznání příslušnosti k SCJ) prostřednictvím sociálních sítí. Poté začala být jejich misie v ulicích i na internetu otevřenější, pod

názvem hnutí. Členové při ní odkazují na své webové stránky, YouTube kanál a on-line semináře pro veřejnost.

Otevřená misie byla zprvu zaměřená na duchovní z různých křesťanských církví (byli kontaktováni členy SCJ přes e-mail a telefon, nezřídka také osobní návštěvou sboru či církve); pro ně byl také primárně určen seminář o knize Zjevení vysílaný před Vánoci 2021 prostřednictvím YouTube. Od listopadu 2021 běžel několikaměsíční „otevřený“ biblický kurz přes Zoom. Zde sice zájemci od začátku věděli, že se jedná o lekce Sinčchondži, členové ale stále používali některé ze svých psychologických taktik. Ty mají v zájemci vzbudit důvěru, ale především pocit jediné správné cesty k Bohu.

SCJ v posledních měsících zintenzivnilo činnost také skrze své předsunuté organizace. Jedná se o organizace HWPL (Nebeská kultura, světový mír, obnova Světla), IPYG (Mezinárodní mírová skupina mladých) a IWPG (Mezinárodní ženská mírová skupina). Skrze tyto organizace navazuje kontakty s představiteli různých náboženství, pedagogy, mládežnickými organizacemi, právníky i politiky a organizuje mezináboženský dialog, charitativní sbírky na Ukrajinu, mírové vzdělávání ve školách, výstavy (výstava konaná v Senátu *Síla mého hlasu*), mírové aktivity (např. nedávný mírový pochod *Peace Walk* v Praze) a podobně. Spojitost s hnutím SCJ tyto organizace však nesdílejí přímo, případně propojení popírají.

Andrea

Autorka je bývalá studentka biblických kurzů Sinčchondži v ČR.

Převzato se svolením z časopisu Život víry 2021/11, str. 21 (www.zivotviry.cz), aktualizováno v červnu 2022, redakčně zkráceno.

Jak odejít

Zjistili jste, že jste v kontaktu s lidmi spjatými se Sinčchondži a chodíte na jejich biblické studium? Na základě zkušeností bývalých studentů můžeme potvrdit, že odchod ztěžují jen naše obavy: Co se stane? Mají moje osobní údaje, nebudou mě obtěžovat? Kam teď půjdu? Takové pocity má každý člověk, který opouští nezdravé společenství. Opravdu ale nemusíte mít strach.

1. Rozhodněte se. Nikdo vás do toho nemůže nutit. Zároveň ale prosím rozlišujte, opravdu se totiž nejedná o zdravé křesťanské společenství.
2. Nevarujte svého parťáka. Jedná se o člověka, který už je členem SCJ a předstírá, že je ve skupině novým studentem stejně jako vy.
3. Pokud nechcete jen tak zmizet, rozlučte se a požádejte, aby smazali vaše údaje a už vás nekontaktovali.
4. Počítejte s tím, že vám začnou posílat biblické verše, kterými si vás budou snažit udržet a přesvědčit vás, že média a blízké proti vám zneužívá Satan. Neposlouchejte to, není to pravda.
5. Nelekejte se paranoidních pocitů, zmiží. Stejně jako pocitů, jako by vás někdo znásilnil. Měli je snad všichni bývalí studenti, ale nebudou trvat věčně. Bůh se stará a uzdraví je. Bude to v pořádku.
6. Odevzdejte to Bohu. I když vás zranili psychicky i duchovně, nedovolte jim, aby vás odloučili od Otce. Odevzdejte mu všechno v modlitbách, zřekněte se všech falešných výkladů a dovolte Otcí, aby se k vám i přes tuto zkušenost přiblížil.
7. Mluvte o tom. Když ne s někým blízkým, tak s někým, komu duchovně důvěřujete. Nebojte se ani vyhledat psychologa, ideálně takového, který vám pomůže s psychicko-duchovními zraněními.

Duch Svatý se neváže na pomíjivé epochy nebo módy

Přináší evangelium
do našeho srdce
dnes a tady

Na apoštoly byl padesát dní
po Velikonocích vylit Duch Svatý.
Ježíš to několikrát slíbil,
například když řekl učedníkům:
„Duch Svatý, kterého Otec pošle
v mém jménu, ten vás naučí
všemu a připomene vám,
co jsem vám řekl“ (J 14,26).
To je to, co Duch dělá: učí nás
a připomíná nám, co Kristus řekl.
Tak přináší Ježíšovo evangelium
i do našich srdcí.

„Zastaralé“ evangelium do dnešní doby...

Duch Svátý především učí. Tímto způsobem nám pomáhá překonat překážku, která se objevuje ve zkušenosti víry: překážku vzdálenosti. Ve skutečnosti může vzniknout pochybnost, že mezi evangeliem a každodenním životem je velká vzdálenost: Ježíš žil před dvěma tisíci lety, byly jiné časy, jiné situace, a proto se evangelium zdá zastaralé. Zdá se, že nestačí promlouvat k naší současnosti s jejími potřebami a problémy. Nabízí se také otázka: Co může evangelium říci v době internetu a v době globalizace?

Jak může jeho slovo zapůsobit?

Můžeme říci, že Duch Svátý je specialistou na překonávání vzdáleností, ví, jak je překonávat a učí nás to. Je to on, kdo spojuje Ježíšovo učení s každou dobou a každým člověkem. S ním nejsou Kristova slova vzpomínkou, ale mocí Ducha Svatého se stávají živými i dnes! Ano, Duch je pro nás oživuje: skrze Písmo svaté k nám promlouvá a orientuje nás v přítomnosti. Duch Svátý se nebojí plynutí staletí, ale naopak činí věřící pozornými vůči problémům a událostem jejich doby. Když Duch Svátý učí, aktualizuje: udržuje víru stále mladou. Existuje riziko, že z víry uděláme muzejní záležitost! Duch Svátý ji naopak zpřítomňuje, přizpůsobuje ji dnešní době: to je jeho práce. Protože Duch Svátý se neváže na pomíjivé epochy nebo módy, ale přináší do současnosti aktuálnost vzkříšeného a živého Ježíše.

Duch nám vrací evangelium do srdce

A jak to Duch dělá? Tím, že nám dává příležitost si vzpomenout. Co znamená „připomínat si“? Znovu si vzpomenout, znamená

přivést zpět k srdci: Duch nám vrací evangelium do srdce. Apoštolové Ježíše mnohokrát slyšeli, ale málo mu rozuměli. Totéž se děje i nám. Od Letnic si však s Duchem Svátým apoštolové znovu vzpomínají a chápou. Přijímají jeho slova, která jsou určena právě jim, a přechází od vnějšího poznání, od vzpomínek, k živému vztahu, k přesvědčenému, radostnému vztahu s Pánem. Je to Duch, kdo to dělá, kdo nás posouvá od „z doslechu“ k osobnímu poznání Ježíše, kdo vstupuje do našich srdcí. Takto Duch mění naše životy: Ježíšovy myšlenky se stávají našimi myšlenkami. A to tím, že nám znovu připomíná Ježíšova slova.

Lékem na naši zapomětlivost je vzývání Ducha Svatého

Bratři a sestry, bez Ducha, který nám připomíná Ježíše, se víra stává zapomnětlivou. Víra se tak často stává vzpomínkou bez paměti. Paměť je naopak živá a přináší nám ji Duch. Zkusme si položit otázku: Jsme zapomnětliví křesťané? Možná stačí nějaké neštěstí, únava, krize, abychom zapomněli na Ježíšovu lásku a propadli pochybnostem a svému strachu? Dávejme si pozor, abychom se nestali zapomnětlivými křesťany. Lékem je vzývání Ducha Svatého. Vzývejme ho často, zvláště v důležitých chvílích, před těžkými rozhodnutími a v situacích, které nejsou snadné. Vezměme do ruky evangelium a vzývejme Ducha. Můžeme říci: „Přijď, Duchu Svátý, připomeň mi Ježíše, osviť mé srdce“. Je to krásná modlitba. Pak otevřeme evangelium a pomalu si přečteme malý úryvek. A Duch Svátý promluví do našich životů.

---

*Podle promluvy papeže Františka
2. 6. 2022. Redakčně upraveno.
Zpracoval -ima-*

Vstaň a chod'

Již osm let pořádá spolek Vstaň a chod' obnovy pro lidi s tělesným handicapem a vytváří jedinečné společenství „chodících“ a „jezdících“. S manžely Svojanovskými ze Sedlišť pod Beskydami si o Vstaň a chod' povídala Pavlína Bílková.

✓ Co vás přivedlo k myšlence založit „Vstaň a chod“?

Věříme, že je to Boží plán, do kterého nás pozval, a my se snažíme mu to moc nekazit. Věříme, že Bůh sní svůj sen o tomhle výjimečném společenství...

Úvodní otázka nás přiměla nalistovat si poznámky z března 2014, kdy proběhlo první setkání týmu, který chystal první duchovní obnovu pro jezdící a chodící. Pozvání týmu začínalo touto modlitbou:

„Pomoz mi, Pane, ať je to tvé dílo, ne mé. Ať konám tvou Boží vůli. Rozumím tomu, že nás chceš učit lásce hlouběji. Dívat se tvýma očima, ne svýma. Tedy aby se naše oči dívaly jako ty. To chceš naučit nejen naše oči, ale i uši, srdce, ruce i nohy. Dílo má být prostředkem, ne cílem. Jde o živou lásku, interakci přijímání a dávání. Hledte, jak se milují...“

Na téhle úvodní schůzce padla otázka, jak té obnově vlastně budeme říkat, jak ji pojmenujeme. A naše nejstarší dcera Verča spontánně řekla: „Vstaň a chod“ a všichni jsme věděli, že je to přesně ono.

Ta výzva totiž není určena jen jezdícím, lidem, kteří nemohou chodit. Každý z nás v něčem potřebuje opustit své pohodlí, své strachy – prostě vstát a jít, pohnout zadkem. Navíc ten název přináší mnoho veselého při jednání na úřadech a institucích.

✓ Co je pro vás charakteristické?

My říkáme, že spolu s Bohem stavíme mosty. Nejenom mezi jezdícími a chodícími. Pomáháme bourat předsudky, ostych. Společně si uvědomujeme, že každý máme své handicap – některé jsou vidět na první pohled, ale některé vidět nejsou. A každý máme svá obdarování, která společně objevujeme, vynášíme na povrch a dělíme se o ně. Charakteristická je vzájemná služba. Ten, kdo si myslí, že přijíždí jen dávat, obvykle

odjíždí nejvíce obdařen. Je mnoho možností jak si můžeme vzájemně sloužit, vzájemně se povzbuzovat na cestě víry a života.

✓ Co vás odlišuje od jiných podobných spolků?

No... možná všechno. Před dvaceti lety nás otec biskup pověřil, abychom v rámci Centra pro rodinu a sociální péči vybudovali služby pro rodiny, které pečují o dítě s postižením. Když nazrál čas, přišlo pověření otce biskupa pořádat duchovní obnovy a duchovně doprovázet. Zpočátku pod křídly Centra. Když „Vstaň a chod“ rostlo, hledali jsme cestu, kudy jít dál. A otec biskup řekl: „Tak založte spolek a my vás podpoříme.“ A tak jsme v roce 2017 s otcem Lukášem Engelmannem, sestrou Lídou Němcovou a jezdícím kamarádem Ginem Liborem Doležalem založili spolek s názvem „Vstaň a chod“.

✓ Spojujete „jezdící a chodící“, kolik lidí cca utváří vaše společenství?

Začali jsme od letní týdenní duchovní obnovy v srpnu 2014, kde nás bylo asi 30, z toho 7 jezdících. Brzy se z toho rozvinula celoroční činnost – celoroční společenství. Víkendové obnovy, poutě, formace služebníků, biblické triády a podobně. Důležité jsou buňky milosrdenství, společenství, která se schází v Ostravě, Olomouci, Brně a v Praze – každý měsíc se nás takto sejde zhruba 40–45. Na letní obnově nás bývá kolem 70, z toho asi 20 jezdících. Naše facebooková soukromá skupina má 128 členů. Během roku se aktivně zapojí asi 100 lidí. Možná nejpodstatnější ale je, že stále více lidí tady nachází svůj duchovní domov – místo, kde jsou nejbližší Bohu a lidem, mohou čerpat i dávat lásku, kde se cítí přijímání, prožívají bratrství a sesterství, rozvíjejí své dary, a pak ten kvas roznášejí do svých rodin, farností apod.

✓ Co „Vstaň a chod“ znamená pro Sedliště? Jak spolupracujete s obcí?

V první řadě Sedliště jsou krásným místem pod Beskydami. Bůh ho vybral pro naši rodinu, a žijeme zde již dvacet tři let. Dominantou je nádherný dřevěný kostel s dlouhou a krásnou historií, naplněný modlitbami mnoha generací před námi. Duchovní obnovy tady mohou probíhat díky výborné spolupráci a lidskému pochopení, protože využíváme nejen kostel, ale také kulturní dům, školu, salónek restaurace, rodinný dům a zahradu. A to ještě jeden rodinný dům s nadsázkou nazýváme klášter, protože tam ubytováváme dvě až tři řeholní sestry, které patří do našeho společenství. A když používáme slovo společenství, pak myslíme otevřené společenství, moc rádi mezi sebou vítáme nové lidi, také proto, že se chceme dělit o poklad, který jsme našli.

A co „Vstaň a chod“ znamená pro Sedliště? My věříme, že je to vzájemné požehnání. Farníci se mohou připojit k přednáškám, ke mším, k večeru odevzdání s chválami, k sobotnímu programu pro celé rodiny a odpolední pouti se mší svatou pod lípou u kapličky. Naši milí farníci také vědí o velkém pastoračním významu pečení buchet a chystání dalších laskomin, což během obnovy opravdu moc oceňujeme a naplňuje to nejen naše žaludky, ale i srdce. Jedním z vrcholů obnovy je společná nedělní mše.

✓ Jak koncipujete duchovní obnovy?

Když jsme stavěli strukturu první obnovy, vycházeli jsme mimo jiné z dobré praxe mládežnických akcí typu JUMP. Postupně jsme program přetvářeli a rozvolňovali, abychom vydrželi s dechem. Denní program vypadá ve zkratce takto – snídaně, ranní chvály, vstup moderátorů, téma dne, mše svatá, rozjímání nad otázkami k tématu, oběd, dloooooouhý

odpolední klid s možností svátosti smíření, rozhovorů, relaxu v trávě, kávy, buchet, modlitby korunky a růžence – pro každého něco. Pak jsou skupinky, večere a večerní program, což bývá namátkou večer odevzdání, táborák, večer přímluvné modlitby a letos i skvělý koncert Pavla Helana. Každá obnova má své ústřední téma (biblický příběh), letos to bylo právě „Vstaň, vezmi své lože a chod“ (Jan 5,1-18). Speciální je například čtvrtěční „den pouště“, kdy se snažíme o méně slov a více ticha. V sobotu chodíme na malou pouť ke kapli u Ivánků na druhém konci Sedlišť, kde bylo v roce 2015 celé dílo zasvěceno Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

V podstatě každý účastník přijímá nějakou službu ve prospěch celku a naopak žádá službu by neměla být na překážku prožití vlastní duchovní obnovy – a to se snažíme vyvažovat.

**Milan a Lenka
Svojanovští**

A na závěr svědectví Klárky, která byla na letní obnově podruhé:

„Letní duchovní obnova v Sedlišťích byla i letos plná laskavých slov, úsměvů, srdečné pomoci, a přítomnosti Ducha Svátého. Jsem vděčná za možnost svého vnitřního duchovního „restartu“ díky večeru odevzdání. Mohla jsem z duchovní obnovy odjíždět s pocitem klidu v srdci a vyhlídkou nového začátku.

Také jsem ráda za to, že jsme letos prostřednictvím online přenosů mohli umožnit spojení s těmi, kteří ze zdravotních důvodů nemohli být přítomni v Sedlišťích. V sobotu jsme novým způsobem otevřeli „Vstaň a chod“ pro obyvatele (nejen farníky) Sedlišť. Mohli jsme si společně dát kávu, a nejen děti si mohly vyzkoušet, jaké je to být vozíčkářem, nebo jak se hraje Boccia. K tomu hrála naše kapela a došlo i na loutkové divadlo.“

Blahoslavení, kdo jsou pozváni...

Manželé Lenka a Miloš Darážovi jsou už osm let zodpovědnými za Komunitu Chemin Neuf v České republice. Pocházejí z Galanty na západě Slovenska a mají 3 děti (Jakub 20 let, Matej 18 let, Terézia 11 let). Do komunity vstoupili v roce 2013, několik let strávili v opatství Abbaye de Sablonceaux a v opatství Abbaye de Hautecombe ve Francii, nyní bydlí v klášteře v Tuchoměřicích (okres Praha-západ).

✓ Z jakého prostředí pocházíte?

Lenka: Vyrůstala jsem v nevěřící rodině v Bratislavě. Už jako dítě jsem věděla, cítila, že existuje něco víc, nějaký Bůh, kterého jsem ale neznala. Modlila jsem se a v duchu mluvila s Někým, kdo mě miluje, ale já ho neznám. V 15 letech jsem se začala zajímat o různé duchovní směry jako buddhismus, ezoterika... Dostala jsem se do skupiny ezoterických léčitelů. Věřili jsme v reinkarnaci, horoskopy, ale i v Ježíše, skrze něhož jsme léčili. Neměli jsme s ním osobní vztah, jenom jsme ho využívali na takzvané uzdravování skrze čakry. Myslela jsem si, že vedu duchovní život, když se zajímám o tyto směry. Křesťanství jsem vůbec neznala a měla jsem pokřivený pohled na

církev. Bylo mi spíš k smíchu, když jsem někdy vešla do kostela a viděla tam nějaké babičky modlící se růžencem (který se dnes modlím i já:). Zároveň jsem žila život pod heslem: všechno je potřeba vyzkoušet bez omezení. V Bratislavě jsem měla mnoho přátel a patřila do různých part: ze školy, ze sídliště, z diskotéky... V jedné z nich bylo také hodně kluků závislých na heroinu. V patnácti jsem začala kouřit cigarety a brzo potom i marihuanu. Můj život byl na jedné straně velké hledání pravdy a Boha a na druhé straně jsem zažívala bolest, špínu, potupu a smutek. Tenhle životní styl postupně vyústil v přesvědčení, že život nemá smysl. Prožívala jsem velké vnitřní propady a smrt se mi zdála být východiskem.

Miloš: Já jsem vyrůstal v rodině učitelů. V období komunismu bylo u nás toto povolání velmi často spojené s tehdejšími režimem, tudíž se u nás žádná víra nežila, právě naopak – často zaznívaly poznámky, které církev odsuzovaly. Mé dětství bylo radostné a plné lásky rodičů. Mnoho času jsem trávil s kamarády, kteří v podstatě všichni chodili do kostela. V té době jsem víru pokládal za slabost. Myslel jsem si, že je pro lidi, kteří si se svými starostmi nedokážou poradit sami a utíkají se k imaginárnímu Bohu. Často jsem na kamarády čekal před kostelem a pak jsme šli společně hrát biliár do baru... Příklad živé víry jsem neviděl, nebo jsem jej v té době nedokázal vnímat.

✓ Jak se tedy odvíjel váš život víry?

Lenka: Když mi bylo 21 let, jedna kamarádka mě pozvala na večer chval, který v Bratislavě organizovalo společenství při Dómu sv. Martina. Byly to otevřené chvály a začala jsem tam chodit s mým přítelem Milošem, který je dnes mým manželem. Líbily se nám hlavně písničky. Přednášky nás většinou nezajímaly a raději jsme šli místo nich někam na pivo. Bůh v nás už ale evi-

dentně pracoval. To jsme však tenkrát ještě nevěděli. Asi po dvou měsících vedoucí chval během večera řekl: „Jestli je tady někdo, kdo chce odevzdat svůj život Ježíši, ať přijde dopředu.“ V té chvíli to pro mne znamenalo: „Vyber si život, anebo smrt, já ti dnes předkládám život.“ Věděla jsem, že dosavadním životem už žít nemůžu a tak jsem odevzdala svůj život Bohu.

Miloš: Já jsem v okamžiku té výzvy pocítil pozvání, a tak jsem se, nezávisle na Lence, také ocitl na pódiu a odevzdal jsem svůj život Bohu. V té době jsem moc netušil, co to znamená. Po dvou týdnech jsme dostali pozvánku na kurz Filip, který pořádala komunita Koinonia Jana Křtitele. Kurz trval tři dny a oběma nám změnil život. Oba jsme prožili hluboké obrácení. Dostal jsem tam dar víry a dar jazyků – byl to pro mě hluboký zážitek ze setkání se živým Bohem.

Lenka: Bůh se mne tehdy také dotknul a dal se mi poznat. Na kurz jsem přicházela s hlubokým smutkem, ale při setkání s Bohem jsme pocítila obrovskou lásku a radost. V tom momentě obrácení jsem se nemohla přestat smát, až jsem musela odejít z místnosti. Bylo to tak živé setkání a zároveň moment velkého uzdravení. Pocit, že

Při studiu francouzštiny

život nemá smysl, byl najednou pryč a už se nikdy nevrátil. Byla to pro nás oba velká Boží milost, že jsme se obrátili společně. Samozřejmě to neznamenal, že všechny naše problémy zmizely, ale začalo jedno velké dobrodružství.

✓ A jak pokračovalo to dobrodružství, bylo pro vás snadné stát se katolíky?

Lenka: Od počátku naší cesty s Bohem jsme pociťovali silnou potřebu patřit do společenství křesťanů, ale nevěděli jsme, do jaké církve se máme zařadit. Bylo to pro nás důležité téma, ale nic jsme neznali. Z naší rodinné historie jsme měli vžitou averzi ke katolické církvi, a tak jsme o téhle možnosti ani neuvažovali.

Po našem obrácení jsme dostali pozvání navštívit mládežnické mše svaté, kde jsme se cítili dobře, ale při zvolání kněze: „Blahoslavení, kdo jsou pozváni k večeři Beránkově!“ jsme se na sebe vždy podívali a z legrace si řekli, že my pozváni nejsme, protože jsme nebyli pokřtění. Postupně jsme ale stále více cítili touhu se hostiny Beránkovy účastnit a tak jsme po čase požádali kněze, zda bychom se mohli začít připravovat na křest. O rok později jsme byli společně pokřtěni a přijali první svaté přijímání. Následující den jsme pak slavili svatbu před Bohem. Měsíc na to jsme přijali z rukou bisku-

pa biřmování. Od té doby katolickou církev stále poznáváme a objevujeme její hloubku (její rozměr Boží i lidský).

✓ Kde jste se setkali s Charismatickou obnovou?

Miloš: Charismatická obnova byla přítomná hned v počátcích našeho obrácení. Chvály, kam jsme v Bratislavě chodili a kde jsme dali svůj život Bohu, vedlo charismatické společenství a od té doby nás v podstatě Charismatická obnova stále provází.

✓ Kde jste se poprvé setkali s Komunitou Chemin Neuf?

Miloš: S komunitou jsme se potkali na Slovensku v roce 2003 díky programu pro páry s názvem Kána. Byli jsme mladí manželé a již brzo po svatbě jsme řešili problém s vážnoucí komunikací. Díky cestě dialogu a smíření jsme prožili skutečnou obnovu svého svazku a svátosti manželství.

✓ Odejít do Francie je docela radikální krok, jak jste se k tomuto kroku odhodlali?

Miloš: Skutečně to pro nás bylo radikální, protože na Slovensku jsme měli dobré záze-
mí. Já jsem měl velmi dobrou práci s nad-

průměrným platem ve velké mezinárodní společnosti. V řídicí pozici jsem byl obklopen skvělými kolegy, měl jsem perspektivu profesního růstu s mnoha firemními výhodami. Lenka byla tehdy na rodičovské dovolené a plně se angažovala v mateřském centru, které jsme v Galantě zakládali. Měli jsme dobrý byt a hned vedle školku se školou. Taky jsme měli společenství a možnost angažovat se v místní farnosti. Opustit tohle všechno se zdálo z počátku nesmyslné, ale Boží povolání vydat se na cestu s komunitou, nám přinášelo ohromnou radost a pokoj. Nesetkali jsme se hned s pochopením rodiny, ale poté, co nás přijeli vícekrát navštívit, postupně naši volbu akceptovali. Dnes jsme toho rozhodnutí nikdy nelitovali.

✓ Jaké byly vaše začátky v komunitě ve Francii?

Lenka: Do komunity jsme přišli bez znalosti francouzského jazyka, a tak jsme se nejprve museli utkat s touto výzvou. Také naše děti nastoupily hned do francouzské školy. Po dvou letech jsme mluvili a rozuměli do takové míry, že jsme mohli absolvovat biblickou a teologickou formaci v komunitním formačním domě v Hautecombe.

✓ Čím konkrétně vás zaujala Komunita Chemin Neuf?

Lenka: Komunita nás zaujala svojí otevřeností k ekumenismu. To je pro nás důležité téma. Po našem obrácení jsme neměli jasnou představu, do které církve chceme patřit. Tento rozměr otevřenosti vůči všem církvím nám zůstal až dodnes, a i když jsme teď zakořenění v církvi katolické, naše srdce zůstává otevřené i jiným způsobům praktikování víry a života s Ježíšem Kristem. Úžasné je, že členové komunity jsou nejen z katolické církve, ale i z jiných křesťanských denominací. Každý z nás má kořeny ve své církvi a zároveň můžeme objevovat společné nové cesty. Není to soupeření, ale naopak vzájemná spolupráce, respekt a společný cíl – být učedníky Ježíše Krista v každodennosti.

Miloš: Druhý rozměr je spiritualita komunity, která se opírá o dva pilíře, a to ignaciánskou spiritualitu a Charismatickou obnovu. Krása Komunity Chemin Neuf pro nás spočívala i ve společném životě manželských párů a zasvěcených osob (mužů i žen). Taky nás velmi oslovuje široké portfolio programů, které komunita pořádá (programy pro mládež, pro páry, biblické formace, péče o farnost, studentské koleje, teologický institut, zakládání nemocnic a škol v Africe...).

Opatství Hautecombe ve Francii

...vaše *mama Mia*

Před třemi lety jsme vám v Effathě představili Marii Šindelkovou, zvanou mama Mia, která našla svůj domov v Tanzanii a stala se jednou ze tří maminek v sirotčinci „Karibu Nyumbani“ (Vítej doma). Využili jsme toho, že přijela během léta na pár dní do ČR a zeptali jsme se, co je u nich ve „Vítej doma“ nového.

Zdravím vás, milí čtenáři,

po třech letech jsem se dostala opět do Čech. Nebylo to snadné období, protože také nás zasáhl covid-19 a i v naší vesnici Boko Temboni (v češtině *Hroši a sloni*) několik lidí zemřelo. My jsme se v sirotčinci dobrovolně zavřeli na tři měsíce a nevycházeli jsme ven, abychom se uchránili před nakažením. V současné době máme 24 dětí, o které se stará 10 dospělých (3 mámy, 4 tety, 3 strýcové). Nedávno jsme dostali od sociálních pracovníků dvoutýdenní Nancy. Našly ji odhozenou u cesty a po ošetření v nemocnici nám ji přinesly. Před třemi týdny k nám přišel čtrnáctiměsíční Nelson. Byl tak vyhladovělý a podvyživený, že se pro slabost ani nedokázal posadit. Naše děti je oba mezi sebe velmi pěkně přijaly. Fungujeme jako rodina a nejdůležitější je, aby tito sirotci zakusili lásku a přijetí.

Během covidu měly děti výuku v sirotčinci. Jsem Bohu vděčná za toto období, které jsme využili ke společným chválám a sdílení Božího slova. Také jsme v období epidemie covid-19 zorganizovali seminář o vnitřním uzdravení, kde k sobě dospělí a děti opět našli cestu skrze odpuštění.

• **Jak se vyvíjí projekt stavby nové školky a školy, o kterém jsi hovořila v roce 2019?**

Když jsme přišli, ve vesnici nebyla žádná školka. Jen státní škola s přeplněnými třídami – jeden učitel vyučoval až devadesát dětí sedících na zemi. Výsledky byly velmi smutné, protože z těch 90 studentů pouze dva zvládli udělat závěrečné zkoušky. Rozhodli jsme se tedy postavit školku i školu soukromou.

Naše školka už je kompletně dostavěná, včetně toalet a kuchyně, skladu a kanceláří pro učitele. Stále pokračujeme se stavbou základní školy. Na podzim roku 2020 jsme díky dárcům z České republiky a Německa postavili tři třídy a knihovnu, která bude sloužit i pro výuku práce s počítačem. Naše škola se od státních škol v Tanzanii liší mimo jiné výukou v angličtině. Tím se dětem výrazně usnadní start na středních školách, v nichž probíhá výuka pouze v angličtině.

Nyní začínáme stavět toalety pro základní školu, místnost pro hlídače objektu a bránu pro výjezd ze školy. Náš další plán je postavit navazující čtyři třídy základní školy (4.–7. třída), velkou halu, ve které bude kuchyň, toalety, sklad a hlavně jídelna pro všechny školáky. Halu chceme během víkendů využívat pro konání svateb nebo jiných velkých akcí, což bude zdrojem příjmů pro financování provozu školy. Současně to přinese pracovní příležitost chudým lidem z vesnice. Úplně na závěr našeho projektu bychom rádi postavili dvě třídy pro praktickou výuku řemesel.

Celé toto dílo by nevzniklo bez těch z vás, kteří nás podporujete modlitbou a finanční pomocí. Všem vám srdečně děkujeme za vaši velkodušnost a lásku, s dětmi vás všechny vkládáme do našich společných modliteb.

• Kolik dětí do školy chodí?

Momentálně naši soukromou školu navštěvuje 110 žáků, z toho osm dětí z našeho sirotčince. Pět z nich je už na základní škole a tři děti navštěvují školku. Ostatní naše děti dovážíme do státní školy v Tumbi, protože jsou starší.

V lednu 2023 otvíráme třetí ročník. Další třídy musíme tento rok postavit, aby mohla výuka plynule pokračovat. Škola je registrovaná od ledna 2021 – díky Bohu!

**Vaše mama Mia
z Tanzanie**

Měsíční školné pro jedno dítě (včetně dvou jídel denně) je 1000 Kč, roční školné pak 10000 Kč. Číslo našeho transparentního účtu v Čechách je 2600414716/2010. Uvítáme jakýkoliv váš finanční příspěvek a děkujeme za každý váš dar.

EVANGELIUM je živé a má být žito

Na konferenci v Brně jsme letos mohli slyšet kromě jiného i přednášku paní Milony von Habsburg s názvem Šířitelé pokoje. Přijela na společné pozvání Katky L. a české pobočky hnutí Mary's Meals, které mnoho let podporuje a propaguje. Paní Milona byla také asistentkou a tlumočnicí otce Slavka Barbariće († 2000) a i nadále překládá poselství Panny Marie z Medžugorje. Pro mnohé z nás bylo setkání s Milonou von Habsburg velice inspirující, a tak přinášíme rozhovor, který jsme pro Effathu během konference natočili.

✓ Jak jste se setkala s Charismatickou obnovou?

S Charismatickou obnovou jsem se setkala v Paray-le-Monial, kde jsme během Velikonoc roku 1982 strávili několik dní na rekolekcích s kardinálem Suenensem. Bylo to velmi krásné a zároveň prosté. Sdíleli jsme se ve skupinkách; mnoho času jsme trávili před vystavenou Nejsvětější svátostí a otec kardinál se za nás modlil, abychom přijali křest v Duchu Svatém. Dostala jsem tehdy nějaké slovo, které se týkalo Panny Marie, a také jsme zpívali krásné písně z komunity Emmanuel. Díky všem chválám, krásným písním a hluboké modlitbě to byly moje první Velikonocce, kdy jsem prožívala Vzkříšení charismatickým způsobem. Všechno směřovalo k Panně Marii, ale já jsem tenkrát ještě nechápala proč. I v následujícím období jsme se s touto skupinou přátel, bratranců a sestřenic scházeli k modlitbě. A pak jsme v roce 1984 jeli do Medžugorje, kde jsem prožila zásadní zkušenost s Bohem, která úzce souvisela s mojí předchozí zkušeností s Charismatickou obnovou.

Po mnoho let jsem se pohybovala v prostředí Obnovy a setkávala se s mnoha lidmi. Začala jsem spolupracovat se sestrou Brieg McKennou a Patti Gallagher a také s otcem Emilianem Tardifem, kterému jsem tlumočila. Jezdila jsem s nimi na mnohá charismatická setkání, např. v Miami a v Santo Domingo. V osmdesátých letech jsem se též účastnila charismatické konference ve Štrasburku s Ralfem Martinem a sestrou Brieg. Bylo to neuvěřitelné setkání obrovského množství lidí, kteří sdíleli podobnou zkušenost víry. Jako katolička jsem chodila každou neděli do kostela, ale tohle bylo něco víc než moje nedělní návštěvy bohoslužeb. Byl to odlišný druh setkání. Zažít tolik křesťanů pospolu, tisíce lidí, kteří chválí téhož Boha, bylo krásné a obohacující. Všichni byli velice přátelští a navzájem otevření a to se mi nesmírně líbilo. Medžugorje pro mne byla hodně podobnou školou. Panna Maria má své vlastní způsoby, učí nás modlit se různě, ale vždy je to cesta skrze ni k Ježíšovu srdci a o to jde. Ona má svůj specifický přístup, protože ho dobře zná. Pro mne je Maria vskutku cha-

rismatickou ženou, protože je plná Ducha Svátého a darovala nám Božího Syna. Neměla evangelium, ale žila ho pro nás. Charismatickou obnovu vidím podobným způsobem, protože je jen jeden Bůh a jen jedna radostná zvěst.

✓ Myslíte si, že Charismatická obnova je něčím jedinečným v církvi nebo ji vidíte spíše jako proud milosti, který by se měl v církvi rozplynout?

Patti Gallagher mi říkala, že si na začátku mysleli, že jejich zkušenost je jedinečná, ale časem se k Obnově připojilo 80 milionů lidí. Mám ráda ten přírůstek o soli v polévce. Vidíte polévku, sůl je neviditelná, ale bez ní by polévka neměla chuť. Myslím, že Charismatická obnova je něčím, co je živé a plyne. Nemůžete ji uzavřít samu v sobě, protože jako uzavřená, zvláštní skupina zemře. V Bibli čteme, že Duch Svatý dává mnoho darů a projevuje se mnoha způsoby a každý má svůj vlastní úkol, ale myslím, že nikdo nemůže říct: „Já jsem z Charismatické obnovy a nosím Ducha Svátého v kapse.“ Takhle to nefunguje. Každý den se učíme a nemůžeme říct: „Už mi to stačí, už znám pravdu.“ Evangelium je živé a má být žito, a tudíž s ním nejsme nikdy u konce. Uzavřená skupina, která se bude cítit zvláštní nebo lepší, zemře. Sama sebe zahubí.

✓ K čemu si myslíte, že Duch Svatý v dnešní době církev vede?

Naslouchám tomu, co říkají papežové. Zažila jsem jich ve svém životě několik a všichni to byli muži modlitby. Podle různých okolností musíme rozvíjet rozličné dary a nyní je rozhodně čas pro zásadní obrácení a rozhodnutí pro mír. Všude existuje mnoho rozdělení a církev je vedena k tomu, aby byla nástrojem míru a jednoty. A ať už to bude

mít jakoukoli podobu, je třeba, abychom znovu ožili. Panna Maria v Medžugorji říká, že jsme živými plícemi církve. Když budeme slabí, církev bude slabá, když budeme silní, církev bude silná. Neříká, abychom obcházeli kolem a všechny kritizovali a obviňovali je z toho, že dělají něco, co by neměli, nebo nedělají to, co by měli. Vede nás k tomu, abychom se proměňovali, protože pak se proměňuje církev. Myslím si tedy, že nyní je čas na hlubokou konverzi. Nejvyšší čas, abychom klekli na kolena, uctívali Pána a dávali ho na první místo. Týká se to každého jednotlivce kdekoli po světě a nezáleží, k jakému hnutí se hlásí. Právě od Marie se můžeme učit, jak dávat Bohu v životě prvenství.

Náš strýc Otto (nejstarší syn císaře bl. Karla I. a následník trůnu pozn. red.) říkal: „V politice už nemáme co říct, ale chtěl bych, aby všichni členové habsburského rodu žili v těch zemích, kde jsme dřív vládli, a tam sloužili.“ Jaká ta služba bude, závisí na každém osobně. Já jsem spojena s Medžugorjí. To je území, kde jsme dřív vládli a kde byl zavražděn František Ferdinand d'Este. Už nezasahujeme do politiky. Já jsem obyčejná žena, žiji v pokoji s každým, kdo přichází. Ostatní mohou mít oslnivé myšlenky, ale to není pro mne. Pro mne je důležité osobní obrácení.

V něm je náš pokoj

Po tříleté pauze jsem si letos v Brně uvědomila, že jsem za Katolickou charismatickou konferencí opravdu vděčná. Znovu se ukázalo, jak skvělá je organizace celého realizačního týmu, který nám umožnil i v tak velkém počtu lidí prožít ty čtyři dny ve velké pohodě. Téma letošní konference „V něm je náš pokoj“ nás myslím, nasměřovalo k tomu podstatnému, totiž je Kristu, prameni našeho života, smíření a radosti. Víc než kdy jindy mne oslovovala pestrost obrazu, který jsme na výstavišti vytvářeli. Nesmírně mne těšilo být součástí té boží „kouřící kaše“ (pozn. O které píše ve své knize Plná slávy Bruce Marshall), kde se setkávají lidé ze všech věkových skupin, společenských vrstev i křesťané z různých denominací a společně hledají boží tvář a radují se z daru spásy. Zdá se mi, že právě toto zaměření ke Kristu umožňuje tu velikou pestrost. To že jsme Ježíšovými bratry a sestrami a voláme ke společnému Otci, nás sjednocuje nikoliv v uniformitě, ale v rozmanitosti. Můžeme si tedy dovolit ten komfort být sami sebou s vědomím, že nás Bůh takto přijímá a myslím, že na brněnském výstavišti bylo cítit, že si ten komfort dopřáváme i my sobě navzájem. K tomuto tématu mne oslovila jedna věta z přednášky bratra Šebestiána Smrčiny, když hovořil o vzájemném kritizování a posuzování v církvi. „Když na sebe v církvi budeme pořád kydat hnůj, za chvíli bude všechno smrdět“. Moc by se mi líbilo, kdybychom byli charakterističtí spíš vůní svatosti a řekla bych, že těch pár dní v Brně bylo v tomto ohledu krokem správným směrem.

pb

20 hodin Le Brno

Je pět hodin ráno, sobota 9. července 2022. Drnčení budíku mě nemilosrdně probudilo z hlubokého spánku. Fakt mám vyskočit a vydat se na dvouhodinovou cestu do Brna, abych „aspoň jeden den“, jak říkala Katka, „zažil charismatickou konferencí“? Překonávám pokušení zůstat v posteli, vyskakují, oblékám se a vydávám se na cestu. Přesně v 08.02 projíždím bránou číslo čtyři brněnského výstaviště a čeká mě první milé překvapení. Místo na parkování mi ukazuje (a následně mě také kasíruje) mně známá tvář – „citrónek“ Pavel, se kterým jsem před necelým půl rokem putoval Negevskou pouští v Izraeli. To nemůže být náhoda! Berle, které jsem si vzal kvůli čtvrtěční „příhodě“ s kolenem na cestu, nechávám v autě – přeče tady nebudu pajdat. A co kdyby mě chtěl ještě někdo „uzdravit“... Chtěl jsem stihnout ranní modlitbu chval. Moc jsem se na ni těšil. Mám už nějaké zkušenosti z JUMPu, takže jsem tušil, do čeho jdu. Při modlitbě jsem se choval „umírněně“, ruce zvedal maximálně do výše boků a občasné sezení „si ospravedlňoval“ bolavým kolenem. Byl jsem moc rád, že jsem ji stihl. Následující přednášku P. Šebestiána jsem sledoval se zaujetím. Jeho myšlenky ve mně rezonovaly a často mi při jeho výkladu vyvstával před očima jeden působivý obraz církve oslavené, se kterým se pravidelně setkávám na svých cestách. Jsem vděčný za jeho slova, mnohá mi utkvěla v mysli. Polední pauza přinesla velmi milá setkání s lidmi, se kterými jsem se dosud osobně nesetkal, ale byl v minulosti v písemném kontaktu. Jedno bylo obzvlášť silné. Byli to manželé, již s námi měli v roce 2016

u příležitosti svého 25. výročí manželství vyrazet na duchovní cestu do Sváté země. Nevyrazili. Manžel onemocněl rakovinou tlustého střeva. Díky Bohu, vše se dalo do pořádku a přišli tak v sobotu společně poděkovat za podporu, které se jim tehdy od nás dostalo.

Na odpolední přednášku nové hlavní koordinátorky hnutí Pavly Petráškové jsem byl moc zvědavý. Přiznávám, že úvodních pět minut jsem musel dost rozdýchávat. Taková smršť energie! Čím dál tím víc jsem si ale uvědomoval, že je to přednáška velmi autentická a svým obsahem velmi pravdivá. I ona byla pro mě velikým obohacením. Stejně jako odpolední mše sv. s večerní modlitbou rozeslání.

Když jsem po desáté hodině večerní usedal do auta, abych se vydal zpět domů, celý den se mi promítal v hlavě. A byl jsem a jsem moc a moc vděčný Pánu Bohu nejen za to, že jsem do Brna vyrazil, ale především za to, že Jeho církev je tak bohatá a že Boží Duch dal povstat něčemu takovému jako je charismatická konference. Příští rok vyrazím, dá-li Bůh do Brna, i s mou manželkou Terezkou. A věřím, že na delší dobu než jeden den...

Petr Křížek

Kdětem a mladým jsem měla vždycky blízko. Jako malé mi velmi chybělo společenství, a tak jsem si udělala animátorský kurz. Postupem času jsem se sama začala věnovat dětem a mladým lidem. Snažila jsem se jim pomoci objevit něco, co já nikdy neměla – společenství lidí stejného věku.

Na konferenci jsem letos jela úplně poprvé. Provázely mě proto obavy; co budu dělat mezi tolika zkušenými „pomeranči“, všichni už se určitě znají, co když mezi ně nezapadnu, jak bude vypadat program pro několik set dětí, co když něco naprosto pokazím, nebo mi to prostě nepůjde?

Pár dní před konferencí přijeli všichni „pomeranči“ do Žabovřesk, aby začali připravovat program. Bylo nás 139 z různých koutů republiky, více než polovina přišla „pomerančovat“ poprvé. Všichni jsme ale měli dvě společné věci - banánovou krabici v ruce a touhu věnovat svůj čas a energii dětem.

Dětská konference trvala jen čtyři dny, ale myslím, že u mnoha dětí i „pomerančů“ zanechala následky na mnohem delší dobu. Viděla jsem několik dětí i „pomerančů“, kteří možná poprvé viděli po kupě tolik věřících lidí podobného věku. Moje kamarádka „pomerančka“ byla v šoku, jak opravdově mohou lidé prožívat víru. Některé děti poprvé zažily, že církev nemusí být pár

dospělých ve vesnickém kostelíku a čas strávený v církvi nebo s Bohem nemusí být jen nudná povinnost. A já jsem zažila, že i když to občas není na první dobrou vidět, „pomeranč“ se za těch pár dnů může stát pro děti vzorem, někým důležitým na cestě životem; že i díky nám mohou děti prožít silné zážitky – a že je můžeme posouvat dál a být jim oporou. Někdy se o tom třeba nikdy nedozvíme, ale občas máme štěstí, jako já, a o pár dnů později zjistíme, že jsme pro nějaké dítě byly vážně důležité. Čas od času prostě stačí jen pro děti otevřít srdce a uši, a stanou se z vás skvělí partáci.

Na konferenci byla spousta chvil, kdy už jsme já i ostatní „pomeranči“ byli naprosto „vyšťavení“. Zároveň však byla konference něčím, co nás neskutečně dobíjelo, a i když jsme na ni přišli, abychom věnovali svůj čas dětem, mnoho jsme toho na ní dostali. Pro mě se konference stala i obrovskou inspirací a nakopnutím ve víře.

Občas se říká, že v pavilonu F, kde se odehrává konference pro dospělé, je „falešná konference“, která má pouze za úkol zabavit rodiče, zatímco v pavilonu V, kde je dětská konference, je konference „vopravdová“. Nevím, zda tomu tak skutečně je, ale jedno vím jistě, dětská konference je „vopravdový“ zážitek.

Eliška

Konference jsme se letos zúčastnili jako rodina poprvé. Líbilo se nám tam, každému jinak. Pár týdnů po návratu domů jsem si všimla, že si náš syn občas jen tak pobrukuje “nejsi sám” nebo něco podobného. Začala jsem se pít po nějakém cd s písničkami z Dětské konference. Myslím, že se mu tam hodně líbilo, a tak bych ho chtěla podpořit v dobrých vzpomínkách... Já sama jsem prožila uzdravující dotek v Ježíšově blízkosti, přijala novou výzvu k odpuštění a ráda se potkala se starými i novými známými.

Můj muž sice navštěvoval program dost výběrově, ale sama jsem byla překvapená, že na zpáteční cestě v autě prohlásil, že to bylo “překvapině takové pokojné” a že bychom příští rok mohli jet zase. Povídání Milony von Habsburg ho dokonce tak zaujalo, že zapomněl jít vyzvednout syna... **JP**

Začala bych tím, že na konferenci jsem se hrozně moc těšila, protože jsem věděla, že tam bude zaručeně dobrý program se skvělými „pomeranči“ a že tam potkám nové, skvělé lidi, kteří věří v Ježíše jako já. A v neposlední řadě tam můžu hodně blízko navázat vztah s Bohem. Letošní program a téma „VNěm je náš pokoj“ se mi moc líbily. Ráno byly chvály a nějaká scénka, o níž se pak ve věkových skupinkách povídalo. Kromě toho jsme (často venku) hráli různé hry a většina z nich se mi líbila. Odpoledne byly různé sportovní nebo odpočinkové kroužky, večer pak chvály a někdy nějaké povídání. Z téhle dětské konference se mi nejvíc líbilo, když jsme na papírek napsali, co si myslíme, že je na nás jedinečné. Každý pak viděl, jakou má ten druhý jedinečnost, kterou každý dostal od Ježíše. Z celé konference se mi nejvíc líbilo, když bylo odpuštění naší a jiným církvím, a pak modlitba za různá charisma. V těchto momentech jsem měla asi nejsilnější okamžiky s Bohem za

celou dobu, co jezdím na konference. Jedna z mých nejoblíbenějších činností je chválení Ježíše Krista, a proto mám na konferenci ráda taky chvály. Takhle konference byla asi nejlepší, na které jsem kdy byla.

Stázka Hamalová, 12 let

*Katolická
charismatická
konference 2022*

Regionální setkání Charismatické obnovy

Jedna z nových aktivit Charismatické obnovy, se kterou budeme začínat tento školní rok, jsou tzv. regionální setkání Charismatické obnovy. Z více impulsů nám v Národním týmu CHARIS vyplynulo, že přestože v ČR působí mnoho společenství hlásících se k Obnově a děje se mnoho dobrých aktivit, stává se často, že o sobě málo víme, a to dokonce i o těch, které se scházejí nebo dějí nedaleko. A proto bychom rádi uspořádali regionální setkání na úrovni diecézí, kde by byla možnost potkat a poznat další, co se cítí být buď součástí Charismatické obnovy, nebo jejími příznivci a sympatizanty, a jsou z té samé diecéze.

Tato setkání, přestože se napříč diecézemi budou v některých ohledech velmi lišit, budou propojovat a duchovně sjednocovat dva aspekty. Za prvé je to termín – drtivá většina diecézí se setká v sobotu 18. 2. 2023. Tento termín nebyl vybrán náhodně, ale odkazuje na víkendovou duchovní obnovu studentů Univerzity Duquesne, který proběhl 17.–19. února 1967. Tento víkend je považován za začátek Charismatické obnovy v katolické církvi, protože během sobotního večera tito studenti zažili nečekaně vylití Ducha Svatého a tato milost se následně začala šířit dál do katolické církve po celém světě.

Druhým jednotícím aspektem bude společné téma regionálních setkání, kterým je křest v Duchu Svatém. Hlubší vylití Ducha Svatého je v úplném základu Charismatické obnovy a vytváří samotnou identitu tohoto obnovného proudu milosti v církvi. Navíc nasazení se pro šíření milosti křtu v Duchu Svatém je něčím, co po nás – jako po Charismatické obnově – opakovaně žádá papež František. Chceme se tedy sami obnovit a utvrdit v této život proměňující zkušenosti s Duchem Svatým, abychom mohli ještě lépe vstoupit do poslání, které nám církev skrze papeže Františka dává.

Všechny potřebné informace k regionálním setkáním (včetně míst, zodpovědných a případných přihlášek) se brzy objeví na nových webových stránkách Charismatické obnovy www.cho.cz. Budeme se na vás moc těšit!

Pavla Petrášková
koordinátorka CHO

Psychoterapie může být užitečná

Často se přespříliš zabíráme svými nedokonalostmi a problémy, svými hříchy, pocity viny a sebeobviňováními. Chtěl bych vyprávět jeden příběh, abych objasnil, že zabývání se vlastními hříchy a přání být dokonalým nás mohou odvádět od podstaty víry.

Františkán Eligius Leclerc ve své knize o životě svatého Františka popisuje, že světec byl na cestách s bratrem Lvem, a když jednou přecházeli potok a obdivovali průzračnost vody, podníceni touto průzračností mysleli na čistotu srdce. František si všiml, že bratr Lev zesmutněl. Obrátil se k němu:

„Vypadá to, že ses zasníl“, podotkl jednoduše.

„Kdybychom tak mohli mít něco z té čistoty. I my bychom zakusili bláznivou a nespoutanou radost a nezdolný elán naší sestry vody,“ odpověděl Lev. V jeho slovech se ozval hluboký zármutek. Melancholickým pohledem bez ustání provázel kamsi do dále ubíhající proud průzračně čisté vody.

„Pojď,“ pravil František a vzal ho za paži. Pokračovali v cestě a po chvíli se František zeptal:

Foto: Daniél Amcha

„Víš vůbec, bratře, co je to čistota srdce?“
„Znamená to nemuset si vyčítat hříchy,“ odpověděl bez váhání Lev.

„Potom chápu tvůj smutek, protože člověk si pořád něco vyčítá,“ pravil František.

„Ano, a právě to mě přivádí k pochybnostem, jestli vůbec někdy této čistoty dosáhnou,“ podotkl Lev.

„Bratře Lve, věř mi, nestarej se tolik o čistotu své duše. Obrať se k Bohu. Obdivuj ho.

a někdy i nutná, ale...

Raduj se z toho, že on je dokonalá svatost. Vzdej mu chválu pro něho samého. To je ten pravý význam slov mít čisté srdce, bratříčku," pokračoval František.

„A když jsi takto obrácen k Bohu, především se neohlížej zpátky na sebe. Neptej se, jak jsi na tom s Bohem. Smutek z toho, že nejsi dokonalý, že jsi hříšný, je pocit lidský, příliš lidský. Pozvedni oči výš, mnohem výš. Spatříš tam Boha, Boží nekonečnost a nepomíjející krásu. Čisté srdce je takové, které nepřestává uctívat živého a opravdového Pána. Nepřestává se zajímat o život samotného Boha a je schopno být uprostřed vši bídy v souznění s věčnou neviností a věčnou Boží radostí. Takové srdce je současně naplněné i dokonale osvobozené od sebe samého. Stačí, aby Bůh byl Bohem. V tom nachází nejvyšší potěšení a všechn svůj klid. A potom je Bůh sám celou jeho svatostí.

„Nicméně Bůh od nás požaduje věrnost a úsilí,“ podotkl Lev.

„Bezpochyby ano,“ přitakal František, „ale svatost není ani završení sebe samého, ani plnost, kterou si člověk dává. Nejprve je to prázdno, které přijímáme a které Bůh vyplňuje do té míry, do jaké se otevíráme jeho plnosti.“

Často se dopouštíme stejné chyby jako bratr Lev. Chceme se učinit dokonalými a příliš se zaobíráme našimi nedokonalostmi a problémy, našimi hříchy, pocity viny a sebeobviňování. Místo toho bychom se měli stále znovu obracet k Bohu. To On nás změní. Kdybychom jenom tušili, jak ohromnou proměňující sílu v sobě nese Boží přítomnost! Stálá pozornost na Jeho přítomnost

a bezstarostná důvěra v Něho nás pozvedají a očišťují jako nic jiného v tomto světě. Není pochyb o tom, že psychoterapie může být užitečná a někdy i nutná. Rozličné formy terapie mohou pomoci, aby se mnohé stalo vědomější, ale vlastní uzdravující síla přichází z Boží přítomnosti. Proudí skrze spojení s naším středem, s Božskou jiskrou v nás. Stálý a oddaný kontakt s Ním nás uzdravuje od naší bídy.

S našimi nedostatky, chybami, hříchy a pocity viny zacházíme jako člověk, který stojí v temné místnosti a mává kolem sebe klackem, aby temnoty rozptýlil, místo aby jednoduše rozsvítil. Temnotu není třeba rozmlátit. Je třeba jenom dojít k vypínači a rozsvítil. Potom každá temnota zmizí. Podobné je to s našimi hříchy. Je potřeba se jenom spojit s Kristem. V Ném nejsou ani hříchy, ani vina.

---

*Se svolením zpracováno podle knihy:
Jalics Franz, Kontemplativní exercicie,
kterou vydalo nakladatelství Triton
www.tridistri.cz*

EXERCICIE

„Síla naslouchání
(Duchu Svatému)“

Kdy: 8. 12.–11. 12. 2022

Kde: Svatá Hora u Příbrami

Přednáší Václav Čáp.

Více informací na <https://svata-hora.cz/>

Půjdeme nocí hledat pramen

Kdy: 9.–11. 12.2022

Kde: Velehrad

Adventní duchovní obnova pro mladé.

Pořádají bratři františkáni a Školské sestry sv. Františka.

Více informací a přihlašování na www.ofm.cz.

Oblastní setkání CHO

Kdy: 18. 2. 2023

Kde: Na různých místech v ČR

Téma: Milost křtu v Duchu Svatém

Více v článku Pavly Petráškové a na www.cho.cz.

Katolická charismatická konference

Kdy: 5.–9. 7. 2023

Kde: Brno

<http://konference.cho.cz/>

RUNWAY tábor pro mládež

Kdy: 13.–19.8.2023

Kde: Králíky

JUMP – tábor pro mládež

ML: 23. 7.–29. 7.

XL: 31. 7.–6. 8.

Kde: Kostelní Vydří

Přihlášky možno podat

od 25.1. do 8.2., 2023

Více na www.taborjump.cz

KOMUNITA BLAHOŠLAVENSTVÍ

Dolany u Olomouce 24, 783 16

Web: www.blahoslavenstvi.cz

E-mail: akce@blahoslavenstvi.cz

Místem konání akcí (není-li uvedeno jinak) je sídlo Komunity.

Doporučený příspěvek pro účastníky je 450–500 Kč na den.

Komunitní dům v Dolanech

Co je světu slabé, vyvolil si Bůh

Kdy: 8.–11. 12. 2022

Adventní duchovní cvičení pro všechny.

Týden ROZLIŠOVÁNÍ

Kdy: 29. 1.–4. 2. 2023

Pro mladé od 19 až 35 let.

Jaký směr dát svému životu?

Povolání? Poslání?

Jaká práce? Kdo je ten pravý?

Kdo je ta pravá?

PECKA

Kdy: 10.–12. 2. 2023

Víkendovka pro mladé od 14 do 19 let.

Josef Egyptský

Kdy: 23.–26. 2. 2023

Duchovní cvičení pro muže, přednáší P. Vojtěch Koukal.

Jak se dotknout Boha?

Kdy: 23.–26. 3. 2023

Postní duchovní cvičení pro všechny,
přednáší sr. Veronika Barátová.

SEMINÁŘ O FARNÍCH EVANGELIZAČNÍCH BUŇKÁCH

Kdy: 5.–6. 5. 2023

Představení metodiky – jak začít?

Sdílení zkušeností z farností, kde FEB
běží.

DOLANCAMP

Kdy: 30. 7.–6. 8. 2023

Týdenní tábor pro mladé od 14 do 19 let.

Festival

OPEN HEAVEN

(Česko – Slovensko – Polsko)

Kdy: 15.–20.8. 2023

Pro mladé od 19 do 35 let.

KOMUNITA CHEMIN NEUF

Školní 1, Tuchoměřice, 252 67,

tel. 220 199 441,

sekretariat@chemin-neuf.cz,

Místem konání akcí je klášter

v Tuchoměřicích u Prahy,

více informací a registrace na:

www.chemin-neuf.cz

Dospívající mládež od 14 do 18 let

Víkendová setkání v Tuchoměřicích:

• 30. 9.–2. 10. 2022

Duch Svatý nikdy nespí
(dary a biřmování)

• 2.–4. 12. 2022

LIVE, LOVE AND PRAY
(víkend o vztazích)

• 20.–22. 1. 2023

Poznej svůj talent.

„SPOLČO V PRAZE“ při kostele Panny
Marie Sněžné v Praze 1,
každý čtvrtek v 17 hod.

„SPOLČO V KLADNĚ“ na faře
(nám. Starosty Pavla 2),
každý pátek v 15:30.

Mládež od 18 do 30 let

Víkendová setkání v Tuchoměřicích:

• 7.–9. 10. 2022

Jak milovat?

(víkend o vztazích)

• 18.–20. 11. 2022

Zpověď jako cesta k proměně.

Více informací a registrace na:

www.chemin-neuf.cz.

Kána Welcome pro páry

Roční program pro páry sestávající

se z devíti večerních setkání nad

konkrétními tématy života v páru.

Více informací na: www.kana4you.cz.

Duchovní cvičení

pro všechny v Tuchoměřicích

• 6.–13. 11. 2022

Duchovní cvičení v tichu

podle sv. Ignáce

• 5.–12. 3. 2023

Duchovní cvičení v tichu

podle sv. Ignáce

• 1.–5. 5. 2023

Anamnéza

– duchovní cvičení v tichu.

Klášter v Tuchoměřicích

„Hospodin je spravedlivý,
miluje vše, co je spravedlivé;
jeho tvář pohlíží na přímého.“

(Ž 11, 7)

Pohoří Karmél, Izrael

Effatha magazín
PRO KATOLICKOU CHARISMATICKOU OBNOVU

ADRESA REDAKCE:

Charismatická obnova, z.s.
Národní 8, 110 00 Praha 1
E-mail: effatha@cho.cz

WEBOVÉ STRÁNKY KCHO
www.cho.cz

Finanční příspěvky: Časopis vychází jen díky příspěvkům čtenářů. Náklady na 1 ročník (tj. 3 čísla Effathy), výrobu i distribuci činí cca 150 Kč. **Platbu** lze provést převodem na účet 450718001/5500, var. symbol 101.

KOORDINÁTOR KCHO v ČR

Pavla Petrášková
Národní 8, 110 00 Praha 1
E-mail: koordinator@cho.cz

Pozvání na poutní cesty do Izraele

„tak trochu jinak...“

CK KŘÍŽEK

**Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm,
kteří se vydávají na pouť.**

(Žalm 84)

Na jaře 2023 pořádá CK Křížek ve spolupráci s Katolickou charismatickou obnovou Novozákonní cestu po stopách Ježíše z Judské pouště do Jeruzaléma. Cílem tohoto putování není shlédnout a navštívit vše, co je v Izraeli k vidění, ale mít možnost zažít Svatou zemi, jako místo, kde se Bůh zásadním způsobem dotkl a stále dotýká lidských životů. Každé setkání si žádá čas a vhodné podmínky. Proto je naše putování prostoupeno duchovním programem, je při něm čas na modlitbu a ztišení. Samozřejmě, že nabízí také možnost prožít atmosféru různých míst, poznat památky i život místních obyvatel.

Jste tedy zváni na putování:

✓ **5.–12. 3. 2023 /**

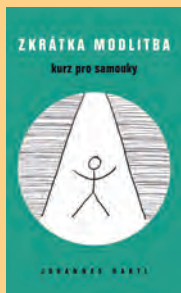
**Novozákonní cesta po stopách Ježíše
z Judské pouště do Jeruzaléma**

(Duchovní doprovod Kateřina Lachmanová)

Jedná se o duchovní cestu, jejímž cílem je poznat a zažít zemi spojenou s dějinami židovského národa, životem Ježíše Krista a působením prvotní církve. Z pouště starozákonních proroků přes Betlém a Galileu dorazí účastníci cesty v pátek odpoledne do Jeruzaléma, aby na místě prožili své osobní Velikonoce.

Více informací naleznete na www.ckkrizek.cz

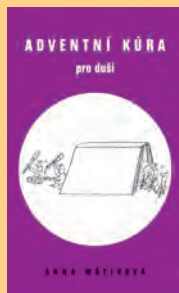

Johannes Hartl

Zkrátka modlitba. Kurz pro samouky

Autor je laik, otec početné rodiny, vedoucí Domu modliteb v Augsburgu. Píše formou příběhů s aplikacemi pro osobní modlitbu: oslovující pro začátečníky i pokročilé.

Paulínky, brož., 183 s., 259 Kč

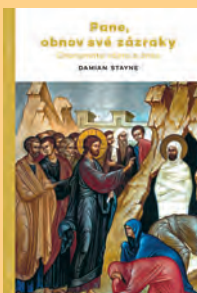

Anna Mátiková

Adventní kúra pro duši

Advent nám nemusí vždycky utéct pod rukama: je možné ho prožít s Božím slovem, nechat se jím sytit a uzdravovat.

Paulínky, brož., 189 s., 249 Kč

Damian Stayne

Pane, obnov své zázraky

Charismata
včera a dnes

Skvělé pojednání o duchovních darech podle svatého Pavla (1 Kor 12), ve světle tradice církve a letité praxe autora, který slouží darem uzdravování po celém světě.

Doron, brož., 300 s., 389 Kč

Petr Karas

Dvanáct příběhů

Příběhy ze života s duchovní pointou (dotisk). Pro velký úspěch vyjde ještě do Vánoc volné pokračování pod názvem *Pozvedám své oči k horám*.

Doron, 120 s., 199 Kč

G. Ruotolo, L. Regolo

Ježíši, postarej se ty

Životní osudy a moudrost charismatického kněze jménem Dolindo Ruotolo (+1970), autora slavné *Novény odevzdanosti*: jeho proces blahořečení probíhá.

Doron, 239 s., 329 Kč

Immaculée Ilibagiza

Odpustila jsem.

Obnova srdcí po genocidě
ve Rwandě

Etnická „čistka“ v roce 1994 si vyžádala milion životů, Immaculée přišla o většinu příbuzných i přátel. Silné svědectví o síle víry a Boží lásky uprostřed pekla, které rozpoutala lidská nenávisť.

Doron, 244 s. (+ foto), 369 Kč

Hannah Hunard

Jako laň na výšinách

Slavná alegorie o duchovním zrání člověka, které se děje „na kamenitých cestách“, ale vede k nové svobodě v Kristu. Zbrusu nový překlad.

Paulínky, 200 s., 299 Kč

C. de Prevaux, J. Trolley

Moudrost otců pouště

Apoftegmata pouštních otců ve formě komiksů: humor v nich nechybí, ale nejde o sbírku vtipů, spíše o nadčasovou moudrost podanou svěží formou.

Doron, 132 s., 249 Kč